

Radi mnogovrsnosti posla u tim autarhičnim gospodarskim ustanovama, koje su proizvodile sve, čime su se mogle zadovoljiti potrebe domara, djeca su bila vrlo potrebna. Radi toga su ženidbe sklapanje vrlo rano, ako je trebalo radne snage, a trudnim ženama i porodiljama se obraćala uvijek naročita pažnja i njega. Ženidba, kao i porod, bili su događaji od prvenstvene važnosti za čitavu zajednicu, te su i u pripremama i u veselju za te događaje svi domari jednako sudjelovali. Smrt je naprotiv bila događaj, koji se smatrao da pripada samo najužoj rodbini u kućnoj zajednici, i u nekim krajevima samo su oni išli na pogreb.

Prilike su se sasvim promijenile, kada je uslijed prodiranja zapadno-evropskog kapitalizma razbijena autarhična ekonomija, kada je razbijena kolektivna kućna zajednica. U individualnim porodicama na malim parceliranim gazdinstvima, koja nisu više proizvodila sve što im treba za život, nego su se specijalizirala u proizvodnji samo nekih proizvoda za koje je postojala potražnja na tržištu, u takovim okolnostima djeca su brzo postala veliki teret.

Prije svega sada se više nije proizvodilo samo zato, da se potroši sve što se proizvede, kao negda. Sada se proizvodilo samo zato, da se što više proda, pa da se od dobivenog novca plate porezi i kupe potrebni monopolni i industrijski proizvodi. Uslijed toga je bila potrebna štednja u domaćoj potrošnji, da bi što više ostalo za prodaju. U takovoj ekonomiji razumije se da su djeca veliki teret za kućni budget (osim kada su mogla biti zaposlena u industriji ili kao kućna posluga u gradovima). Osim toga sada je bilo potrebno manje radne snage nego